

Københavnskredsen foreslaar at D. Kv. Sf. hvert andet Aar udgiver et Skema over de Fremskridt, som Kvinderne i de forskellige Lande har opnaaet i de to forløbne Aar. Skemaet tænkes benyttes som Tillæg til Larsen-Ledets Pjece og maa første Gang omhandle de siden dennes Udgivelse forløbne Aar. Det maa kunne sælges til en Pris, der ikke overstiger 25 Øre.

Motiveres af *Fru Salicath.*

* * *

I Følge Anmodning fra Udvalget for de praktiske Kursus, stiller Københavnskredsen Forslag om, at D. Kv. Sf. ansøger Indenrigsministeriet om et Tilskud af 1000 Kr. at anvende til Afholdelse af Kursus i Tilskæring og Kjolesyning for Kvinder fra mindre bemedlede Hjem.

Motiveres af *Frk. Steffensen.*

* * *

Nedenstaaende Sætninger foreslaas vedføjede § 2 i Fælleslovene:

Kredsafdelingen bestaar af selvstændige Kredse, som hver for sig vælger sin Bestyrelse og Kredsformand. — Kredsformændene danner Kredsafdelingens Bestyrelse, som selv vælger sin Formand. Der afholdes to aarlige Fællesmøder, og Kredsbestyrelsen sammenkaldes, saa ofte Formanden finder det nødvendigt.

Horsenskredsen.

Da de forskellige Kredse nu gennem „Kvinden og Samfundet“ stadig gør Dansk Kvindesamfunds Medlemmer bekendt med, hvad der udrettes Landet over i de forskellige Kredse, foreslaar jeg, at Kredsenes Beretninger paa Fællesmødet herefter bortfalder. Tiden er jo altid meget optaget paa dette aarlige Møde, og som sagt, de mundtlige Beretninger synes ret overflødige, da det væsentlige alt har været meddelt i Bladet.

Charlotte Eilersgaard.

Er Kvinderne tjent med, at den danske Pigeskole ødelægges?

Er vore Pigebørn tjent med, at den danske Pigeskole forsvinder? Det er det Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til Dansk Kvindesamfunds Medlemmer og bede dem tage under Overvejelse og om muligt til Forhandling paa Fællesmødet i Horsens.

Dansk Kvindesamfund har den største Del af Æren for alle de Fremskridt, der er gjort for at hæve Kvindens Stilling i Samfundet herhjemme, og jeg haaber, at det heller ikke vil vare længe, før det ogsaa lykkes at skaffe Kvinderne ikke blot kommunal og politisk Stemmeret, men Ret til selv at deltage i Lovgivningsarbejdet.

Men efterhaanden som Samfundet saaledes imødekommer Kvindens berettigede Krav om at kunne indtage den Plads i Samfundet, som hendes Evner og Uddannelse giver hende Betingelse for, bør hun ogsaa vende Sagen om og spørge: „Hvad har Samfundet Ret til at kræve af mig til Gengæld? Og hvad bør Samfundet i Overensstemmelse hermed gøre for Kvindens Opdragelse, for saa vidt denne beror paa Skolen?“

Kvindens vigtigste Samfundspligt er at bevare Hjemmet, at føde og opdrage Samfundets Borgere, pleje de syge og række en hjælpende Haand til nødlidende og fortrykte. Her har Kvinden sit store og betydningsfulde Arbejdsfelt, og jo bedre hun løser disse Opgaver, des større vil hendes Betydning i Samfundet blive. Har vi da Ret til under den unge Piges Opdragelse at se ganske bort herfra og lade Resultatet bero paa Tilfældigheder, eller er det ikke vor Pligt allerede i Skoletiden at tage Hensyn til de under normale Forhold for alle unge Piger fælles Livsopgaver?

Man behøver kun at have haft lidt med den kvindelige Ungdom at gøre for at se, hvor ilde det staar til med de legemlige Kræfter. Blot de mange Timers Stillesiddende paa Skolebænken trætter den unge Pige i Overgangsalderen, blegstøt, nervøs og skævvrygget, som hun ofte er. Alle Læger er enige om, at den unge Pige i Overgangsaaene bør skaaes, ikke blot for sin egen Skyld, men ogsaa for Samfundets, der kræver kraftige og sunde Mødre til den kommende Slægt. Bør vi da ikke først og fremmest skaffe den unge Pige en Læseplan, der ikke overskrider hendes Kræfter, og som tillader hende baade den Hvile og den Motion, som hendes Helbred kræver?

Skal vi dernæst ikke tage Hensyn til de særlig kvindelige Fag i Skolen? Det bliver mere og mere almindeligt, at den unge Pige efter endt Skolegang uddanner sig med et bestemt Erhverv for Øje. Denne Uddannelse og dette Erhverv lægger i de fleste Tilfælde Beslag paa alle hendes Kræfter, ja, kræver ofte mange flere, end hun har. Ved Siden af at passe sit Arbejde udenfor Hjemmet, kan hun ikke dyrke de kvindelige Sysler i Hjemmet, hvis hun ikke gennem Skolen har opnaaet saa stor en Færdighed i Haandarbejde og Husgerning, at dette Arbejde kan gøres uden synderlig Anstrengelse. Derfor bør Skolen netop i vore Dage, mere end nogen Sinde, lægge